

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 49. Apollonius Thyanæus Ephesi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

quos adduxistis, nec sacrilegii, nec blasphemiae in vestram Deam rei sunt; Si Demetrio, & sociis ejus negotium est adversus quemquam, sunt Proconsules, sunt Tribunalia, ibi sibi consulant. Si quid aliud postulatis, hac de re in conventu legitimo melius agetur; quod autem hunc praesentem conventum spectat, timendum, ne seditionis accusemur. Hoc sermone dimisit populum, Domino ita animorum fervorem moderante, ne Evangelii dilatio impediretur. Turbis sic compositis S. Paulus, convocatos Discipulos exhortatus, valedixit, & iter in Macedoniam aggressus est.

§. XLIX.

Apollonius Thyanæus Ephesi.

S. Paulo eradicandæ Idololatriæ in Asia, & Græcia cum successu adlaborante, Apollonius Thyanæus eidem sustentandæ omnes vires impendebat; qui circa id temporis, & initium regni Neronis Ephesum venit. Ex longa ad Indos peregrinatione redux, nullo honore ab Antiochenis exceptus est, Græcorum scientias nihili facientibus; inde in Cyprum perrexit, & in Joniam, Ephesi autem aliquantum hæsit. Magnam populi multitudinem ad se trahebat, Mechanici etiam misso labore eum sequebantur; isti ejus

Sæculum I.
A. C. 54.

*Phil. vita
Apoll. lib. 3.
in fin.*

Lib. IV. c. I.

Sæculum I.
A. C. 54.

Lib. IV. c. I.

scientiam, alii vultus speciem, alii vestimenta, alii vitæ rationem demirati. Celeberrima oracula ejus laudes decantabant. Civitates legationes adornabant, ut cum eo amicitiam inirent, & de erigendis altaribus, aut statuis, immo etiam de vita bene instituenda, consilia peterent. Rescribendo, vel se venturum promittendo, omnia ordinabat. Ephesi publice dicebat ad populum, & hortabatur, ut soli Philosophiæ, & vitæ seriæ mentem adjicerent; Ephesiorum enim mores erant muliebriter molles; saltus scenici, Musica, tybiæ, inertia, vanitas civitatis incolas enervabant.

Cum aliquando de bonorum communione loqueretur, & persuadere cuperet, ut alter alteri victum præberet, forte in sylvula colloquentibus proxima aviculæ ramis arborum insidebant; advolat alia, quasi suo clamore sodalibus aliquid novi annuntians, mox cum ea eodem clamore simul omnes avolare. Tunc Apollonius gradum sistit, & ad populum: *Puer, ferens frumentum, cespitavit, & granorum copiam in illa platea dispersit; vidit hoc avicula, & sodalibus bonæ fortunæ index fuit.* Statim ex auditoribus aliqui in locum signatum currunt, visuri, an ita se haberet; & paulo post redeuntes, clamore stuporem testabantur. Apollonius interim pergebat populum ad bono-

bonorum communicationem adducto a-
vium exemplo commonere, (*) sed facile
judicare est, quod transeundo dispersa
grana advertens, cœtera commentus sit.

Ad alias postmodum Joniæ urbes in-
visit. Cum Smirnæ cives scientiarum
artiumque studiosos invenisset, animum
addidit, monens; ut pluris seipsos, quam
suam civitatem facerent. Smirna & suo
in littore maris situ, ædificiorum amœni-
tate, porticuum magnificentia, pictura-
rum præstantia, & auri opulentia, si quæ
sub sole alia, speciosissima celebrabatur.
Natales debebat Alexandro Magno, erat-
que tanto auctore digna. Ex hac urbe
Ephesii subito malo pressi Apollonium ad
se revocant, ut a peste liberaret. Ephe-
sum adveniens in concilium vocatis, in-
quit: *Animo estote, hodie faciam, ut
cesset lues.* Tum ad Theatrum deducit,
ubi stabat Herculis Liberatoris templum;
ibi cum in pauperem senecionem oculos
conjecisset, qui centonibus tectus, &
manticam gestans, stipem rogabat; *per-
cutite, clamat, percutite Deorum hostem,
lapidibus, quot quot potestis, mactate.* Vix
induci poterant Ephesii, ut id facerent;
namque misericordia tenebantur, flebili
gestu vitam deprecantis, sed Apollonius
I 4 urge-

(*) Hinc sermonis animalium peritus credi-
tus est.

Sæculum I.
A. C. 54.

Apollonius
Thyanæus.

c. 4. 5.

c. 6.

urgere non cessavit, usque dum super contusum, & contritum non modicus lapidum cumulus excrevisset. Post modicum intervallum iussit, ut lapides tollerent, & viderent, quale animal neci dederint; dimotis lapidibus nihil hominis, sed non exiguae magnitudinis canem invenerunt. Nemo dubitavit, senecionem phantasma fuisse, sub quo ipse caco-dæmon latitasset. In eodem loco erecta est Herculi statua. Ita Apollonius Ephesios a peste liberavit. Credet, cui libuerit, Dæmonem, ut Prophetæ suo faveret, phantasma hominum oculis objecisse; interim satis verosimile est, nihil rei præter industriam, & audaciam subfuisse; potuisse scilicet fraudis conscios humano cadaveri canem mortuum supponere, nec ulterius fuisse inquisitum; quid enim facilius, quam plebeculæ, præjudiciis occupatæ, illudere;

Smirna in Græciam profectus Apollonius Ilii substitit, ibique Achillem sibi apparuisse & multa Iliadis arcana revelasse jactabat. Inde migravit Athenas, ubi eum Hierophanta initiare noluit, sed a sacris Eleusiniis, tanquam magum, hominemque, Dæmonum commercio pollutum, arcuit; ideo autem Apollonio nihil de nativa audacia decessit; sed videns Athenienses valde superstitiosos, Deos, Religionem, & cæremonias docere cœpit;

pit; quomodo in quolibet templo, & cuilibet Deorum sacrificandum; qua diei, vel noctis hora preces, libamina, sacrificia offerenda; de statuarum arcanis, & diverso earum situ scientiam ostentabat. De Libationibus præcepta quædam maximi, si Diis placet, momenti tradebat; ex poculis, quibus fiebant, non bibendum, sed illa Diis purissima conservanda; tales scyphos debere esse ansatos & per illam partem libamen fundendum, quia hæc pars labiis bibentis tangi non solet. Cum hæc diceret, quidam juvenis excussa voce procaciter in risum solutus est; eum Apollonius a Dæmone obsesum affirmat, & reipsa statim signa insidentis maligni hospitis apparuerunt nonnulla. Tum Apollonius spiritui præcipere, ut exiret, & in signum egressus non procul stantem statuam everteret, quod factum est ita, juvenique mens reddita, qui habitu Philosophorum assumpto, eandem cum Apollonio vivendi rationem amplexus est. Si Apollonio cum Dæmonibus necessitudo intercessit, sicut a Paganis incusabatur, credi potest, inter se colluisse, ut ejus nutu intrarent in hominem, vel exirent, sicque sectatorum fidem ei conciliarent, & miracula Christianorum, qui eos quotidie ejiciebant, imitando obscurare viderentur.

Sæculum I.
A. C. 54.

I 5

Mo-

Sæculum I.
A. C. 54.

Modum, quo Athenienses Bacchi sacra celebrabant, reprehendit; quod neglectis spectaculis ad regulas exactis, in tota civitate more foeminarum larvati, isti horarum, alii Nympharum, alii Baccharum habitu saltarent, Orphei Poemata exhibentes. Ad Majorum suorum fortitudinem, & virtutem respicerent. Etiam gladiatorum spectacula damnavit. Omnia Græciæ Tempia, quæ oraculorum fama commendabat, vidit, & loca, ubi certamina Diis sacra institui solebant. Cum esset Corinthi, fiet, inquit: ut Isthmus iste manibus hominum perfodiatur, immo non fiet; quod vaticinium fuisse crediderunt de molitione Neronis, cujus iussu opus inceptum est, sed non perfectum. Quis vero non videt, fieri non posse, ut Prophetia, sibi metipsum contradictoria, eventu careat? denique Apollonius peragrata tota Græcia Romam se contulit.

Suet. N. 2.
c. 19.

§. L.

S. Paulus in Macedonia. Secunda ad Corinthios.

2. Cor. 2. 12. Interea S. Paulus relicta Epheso in Macedoniam pergebat. Cum venisset Troaden, aperta erat Evangelio via, sed quiescere non potuit, quod ibi Titum Discipulum non invenisset. Transmisso

Act. 20. 2.

Hellesponti freto, attigit Macedoniam, &